

NOVAE PRECES EUCHARISTICAE ET PRAEFATIONES
SACRA RITUUM CONGREGATIO

DECRETUM

Prece eucharistica, in peragendis Missarum sollempniis, Ecclesia, ad oboediendum mandato Domini, quo ipse dixit: »Hoc facite in meam commemorationem« (1 Cor. 11, 24-25), consuevit id quod Christus fecit in novissima Cena iterare et clementissimo Patri gratiarum actiones referre ob mirabilia ab eo in oeconomia salutis in Christo patrata. Ut hoc abundantius et varius fieri possit, recentioribus temporibus in votis plurium Episcoporum atque fidelium, necnon rerum liturgicarum cultorum, ut Ecclesia latina, non secus atque aliae Ecclesiae, praeter traditum ac venerabilem Canonem Romanum, in usu sane manentem, alias quoque preces eucharisticas induceret.

Consilium proinde ad exsequendam Constitutionem de sacra Liturgia deputatum, de mandato Summi Pontificis, tres novas preces eucharisticas apparavit, quibus addidit ampliorem etiam praefationum copiam, quippe quae, cum sint partes ipsius precis eucharisticae, mysterium salutis per anni circulum evidentius explicant et annuntiant.

Hos autem textus ab eodem Consilio apparatus Sacra haec Rituum Congregatio recognovit, eosdemque Summus Pontifex Paulus PP. VI approbavit atque evulgari permisit, ut in omnibus ecclesiis ritus latini adhiberi possint a die 15 augusti 1968, festo Assumptionis B.M.V.

Interpretationes autem populares eorundem textuum, a Conferentiis Episcopalibus ad normam Constitutionis conciliaris »Sacrosanctum Concilium« (art. 36 §§ 3 et 4) necnon Instructions »Inter OEcumenici« (nn. 29 et 30) approbentur, acta vero ab Apostolica Sede probanda seu confirmando, una cum iisdem interpretationibus, ad memoratum Consilium de more mittantur.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Romae, die 23 maii 1968, in festo Ascensionis Domini.

+ FERDINANDUS ANTONELLI
Archiep. tit. Idicrensis, S.R.C. a Secretis

BENNO Card. GUT
S.R.C. Praefectus et »Consilii« Praeses

NORMAE PRO ADHIBENDIS PRECIBUS EUCHARISTICIS

Prex eucharistica I

I. Prex eucharistica prima, seu Canon Romanus, qui semper adhiberi potest opportunius dicitur diebus, quibus assignantur *Communicantes* propria, aut in Missis, quae *Hanc igitur* propriis ditantur, necnon in festis Apostolorum et Sanctorum, quorum mentio fit in ipsa prece; itemque diebus dominicis, nisi, ob rationes pastorales, praferatur alia prex eucharistica.

II. In concelebratione et pro cantu serventur normae, quae habentur in nn. 35-42 *Ritus servandi in concelebratione Missae* (7 martii 1965).

Prex eucharistica II

I. Prex eucharistica tertia cum qualibet praefatione dici potest. venientius sumitur diebus infra hebdomadam, vel in peculiaribus adiunctis.

Quamvis praefatione propria instructa sit, adhiberi potest etiam cum aliis praefationibus, cum iis praesertim quae mysterium salutis compendiose repraesentant, v. g. cum praefationibus de dominicis per annum aut cum praefationibus communibus.

Quando Missa pro aliquo defuncto celebratur, inseri potest peculiaris formula, suo loco, nempe ante *Memento etiam*.

II. In concelebratione:

1. *Vere sanctus* a solo celebrante principali, extensis manibus, profertur.

2. Ab *Haec ergo dona*, usque ad *Et supplices* omnes concelebrantes omnia simul proferunt, hoc modo:

a) *Haec ergo dona* manibus ad oblatam extensis, quas ad finem iungunt;

b) *Qui cum passioni et Simili modo* manibus iunctis, et caput inclinantes ad verba *gratias agens*;

c) Verba Domini, manu dextera, si opportunum videtur, ad panem et ad calicem extensa; ad elevationem autem hostiam et calicem aspicientes ac postea profunde se inclinantes;

d) *Memores igitur* manibus extensis;

e) *Et supplices* profunde inclinati ac manibus iunctis.

3. Intercessiones pro vivis: *Recordare, Domine*; et pro defunctis: *Memento etiam fratrum nostrorum*, uni alterive e concelebrantibus committi possunt, qui solus eas manibus extensis profert.

4. Doxologia in fine precis a solo celebrante principali, aut ab omnibus concelebrantibus una cum celebrante principali profertur.

5. Acclamatio post consecrationem incipitur a celebrante principali per verba: *Mysterium fidei*; populus autem eam prosequitur formula proposita.

III. Huius precis eucharisticae doxologiam finalem cantu proferri licet.

Prex eucharistica III

I. Prex eucharistica tertia cum qualibet praefatione dici potest. Pariter ac Canonis Romani eius usus praferatur diebus dominicis et festis.

In hac prece adhiberi potest peculiaris formula pro defuncto, suo loco inserenda, nempe post verba: *Omnes filios tuos ubique dispersos, tibi, clemens Pater, miseratus coniunge*.

II. In concelebratione:

1. *Vere sanctus* a solo celebrante principali, extensis manibus, profertur.

2. A *Supplices ergo te, Domine*, usque ad *Respice, quae sumus*, omnes concelebrantes omnia simul proferunt hoc modo:

a) *Supplices ergo te, Domine*, manibus ad oblata extensis, quas ad finem iungunt, nempe quando dicunt: *cuius mandato haec mysteria celebramus*;

b) *Ipse enim in qua nocte tradebatur et Simili modo* manibus iunctis, et caput inclinantes ad verba *gratias agens*;

c) Verba Domini, manu dextera, si opportunum videtur, ad panem et ad calicem extensa; ad elevationem autem hostiam et calicem aspicientes ac postea profunde se inclinantes;

d) *Memores igitur* manibus extensis;

e) *Respice, quae sumus*, profunde inclinati ac manibus iunctis.

3. Intercessiones: *Ipse nos tibi perficiat et Haec hostia nostrae reconciliationis*, uni alterive e concelebrantibus committi possunt, qui solus has preces manibus extensis profert.

4. Doxologia in fine precis a solo celebrante principali aut ab omnibus concelebrantibus una cum celebrante principali profertur.

5. Acclamatio post consecrationem incipitur a celebrante principali per verba: *Mysterium fidei*; populus autem eam prosequitur formula proposita.

III. Huius precis eucharisticae partes, quae sequuntur: *Ipse enim, Simili modo, Memores igitur*, necnon doxologiam finalem cantu proferri licet.

Prex eucharistica IV

I. Prex eucharistica quarta praefationem immutabilem habet et compendium plenius historiae salutis praebet. Adhiberi potest quando Missa praefatione propria caret, et opportunius dicitur in coetu fidelium, qui cognitione altiore Sacrae Scripturae pollent.

In hanc precem, ratione structurae, inseri nequit peculiaris formula pro defuncto.

II. In concelebratione:

1. Praefatio et *Confitemur tibi, Pater sancte*, usque ad *omnem sanctificationem completeret*, a solo celebrante principali, extensis manibus, proferuntur.

2. A *Quaesumus igitur, Domine*, usque ad *Respice, Domine* omnes concelebrantes omnia simul proferunt, hoc modo:

a) *Quaesumus igitur, Domine*, manibus ad oblata extensis, quas ad finem iungunt, nempe quando dicunt: *in foedus aeternum*;

b) *Ipse enim, cum hora venisset et Simili modo*, manibus iunctis, et caput inclinantes ad verba *gratias egit*, quae tantum ante consecrationem vini dicuntur in hac prece;

c) Verba Domini, manu dextera, si opportunum videtur, ad panem et ad calicem extensa; ad elevationem autem hostiam et calicem aspicientes ac postea profunde se inclinantes;

d) *Unde et nos*, manibus extensis;

e) *Respice, Domine*, profunde inclinati et manibus iunctis.

3. Intercessiones: *Nunc ergo, Domine, omnium recordare*, uni e concelebrantibus committi possunt, qui solus eas manibus extensis profert.

4. Doxologia in fine precis a solo celebrante principali aut ab omnibus concelebrantibus una cum celebrante principali profertur.

5. Acclamatio post consecrationem incipit a celebrante principali per verba: *Mysterium fidei*; populus autem eam prosequitur formula proposita.

III. Huius precis eucharisticae partes, quae sequuntur: *Quaesumus igitur, Ipse enim, Simili modo, Unde et nos*, necnon doxologiam finaliem cantu proferri licet.

PRAEFATIONES

Praefatio de Adventu, I

Sequens praefatio dicitur: a) tamquam propria in Missis de tempore a prima dominica Adventus usque ad diem 16 decembris; b) tamquam de tempore in ceteris Missis, quae celebrantur eodem tempore et praefatione propria parent.

Vere dignum et iustum est, aequum et salutare,
nos tibi semper et ubique gratias agere:
Domine, sancte Pater, omnipotens aeterne Deus:
per Christum Dominum nostrum.
Qui, primo adventu in humilitate carnis assumptae,
dispositionis antiquae munus implevisti,
nobisque salutis perpetuae tramitem reseravisti:
ut, cum secundo veneris in suae gloria maiestatis,
manifesto demum munere capiamus,
quod vigilantes nunc audemus expectare promissum.
Et ideo cum Angelis et Archangelis,
cum Thronis et Dominacionibus,
cumque omni militia caelestis exercitus,
hymnum gloriae tuae canimus,
sine fine dicentes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth, etc.

Praefatio de Adventu, II

Sequens praefatio dicitur: a) tamquam propria in Missis de tempore a die 17 ad diem 24 decembris; b) tamquam de tempore in ceteris Missis, quae celebrantur eodem tempore et praefatione propria parent.

Vere dignum et iustum est, aequum et salutare,
nos tibi semper et ubique gratias agere:
Domine, sancte Pater, omnipotens aeterne Deus:

per Christum Dominum nostrum.
Quem praedixerunt cunctorum praeconia prophetarum,
Virgo Mater ineffabili dilectione sustinuit,
Ioannes cecinit affuturum et adesse monstravit.
Qui suae nativitatis mysterium tribuit nos praevenire
gaudentes,
ut et in oratione per vigiles
et in suis inveniat laudibus exultantes.
Et ideo cum Angelis et Archangelis,
cum Thronis et Dominationibus,
cumque omni militia caelestis exercitus,
hymnum gloriae tuae canimus, sine fine dicentes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth, etc.

Praefatio de dominicis Quadragesimae

Sequens praefatio dicitur tamquam propria in Missis de dominicis Quadragesimae.

Vere dignum et iustum est, aequum et salutare,
nos tibi semper et ubique gratias agere:
Domine, sancte Pater, omnipotens aeternus Deus:
per Christum Dominum nostrum.
Quia fidelibus tuis dignanter impendis
quotannis paschalia sacramenta
in gudio purificatis mentibus exspectare:
ut, pietatis officia et opera caritatis propensius exsequentes,
frequentatione mysteriorum, quibus renati sunt,
ad gratiae filiorum plenitudinem perducantur.
Et ideo cum Angelis et Archangelis,
cum Thronis et Dominationibus,
cumque omni militia caelestis exercitus,
hymnum gloriae tuae canimus,
sine fine dicentes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth, etc.

Praefatio de dominicis per annum, I

Sequens praefatio dicitur tamquam propria in Missis de dominicis per annum.

Vere dignum et iustum est, aequum et salutare,
nos tibi semper et ubique gratias agere:
Domine, sancte Pater, omnipotens aeternus Deus:

per Christum Dominum nostrum.
Cuius hoc mirificum fuit opus per paschale mysterium,
ut de peccato et mortis iugo ad hanc gloriam vocaremur,
qua nunc genus electum, regale sacerdotium,
gens sancta et acquisitionis populus diceremur,
et tuas annuntiaremus ubique virtutes,
qui nos de tenebris ad tuum admirable lumen vocasti.
Et ideo cum Angelis et Archangelis,
cum Thronis et Dominationibus,
cumque omni militia caelestis exercitus,
hymnum gloriae tuae canimus,
sine fine dicentes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth, etc.

Praefatio de dominicis per annum, II

Sequens praefatio dicitur tamquam propria in Missis de dominicis per annum.
Vere dignum et iustum est, aequum et salutare,
nos tibi semper et ubique gratias agere:
Domine, sancte Pater, omnipotens aeterne Deus:
per Christum Dominum nostrum.
Qui, humanis miseratus erroribus,
de Virgine nasci dignatus est.
Qui, crucem passus, a perpetua morte nos liberavit
et, a mortuis resurgens, vitam nobis donavit aeternam.
Et ideo cum Angelis et Archangelis,
cum Thronis et Dominationibus,
cumque omni militia caelestis exercitus,
hymnum gloriae tuae canimus,
sine fine dicentes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth, etc.

Praefatio de Ss.ma Eucharistia

Sequens praefatio dicitur tamquam propria in Missa »In Cena Domini« et in festo Ss.mi Corporis Christi, nechon in omnibus Missis votivis de Ss.mo Eucharistiae Sacramento.

Vere dignum et iustum est, aequum et salutare,
nos tibi semper et ubique gratias agere:
Domine, sancte Pater, omnipotens aeterne Deus:

per Christum Dominum nostrum.
Qui, verus aeternusque Sacerdos,
formam sacrificii perennis instituens,
hostiam tibi se primus obtulit salutarem,
et nos, in sui memoriam, praecepit offerre,
ut, in sacro convivio panem vitae sumentes,
mortem suam annuntiemus donec veniat.
Et ideo cum Angelis et Archangelis,
cum Thronis et Dominationibus,
cumque omni militia caelestis exercitus,
hymnum gloriae tuae canimus, sine fine dicentes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth, etc.

Quando adhibetur Canon Romanus, in Missa »In Cena Domini«
infra Actionem *Communicantes*, *Hanc igitur et Qui pridie* propria,
ut in Missali.

Praefatio communis, I

Sequens praefatio dicitur in Missis, quae praefatione propria
carent, nec sumere debent praefationem de tempore.

Vere dignum et iustum est, aequum et salutare,
nos tibi semper et ubique gratias agere:
Domine, sancte Pater, omnipotens aeterne Deus:
per Christum Dominum nostrum.
In quo omnia instaurare tibi complacuit,
et de plenitudine eius nos omnes accipere tribuisti.
Cum enim in forma Dei esset, exinanivit semetipsum,
ac per sanguinem crucis saue pacificavit universa;
unde exaltatus est super omnia
et omnibus obtemperantibus sibi
factus est causa salutis aeternae.
Et ideo cum Angelis et Archangelis,
cum Thronis et Dominationibus,
cumque omni militia caelestis exercitus,
hymnum gloriae tuae canimus,
sine fine dicentes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth, etc.

Praefatio communis, II

Sequens praefatio dicitur in Missis, quae praefatione propria carent, nec sumere debent praefationem de tempore.

Vere dignum et iustum est, aequum et salutare,
nos tibi semper et ubique gratias agere:
Domine, sancte Pater, omnipotens aeterne Deus:
Qui bonitate hominem condidisti,
ac iustitia damnatum misericordia redemisti:
per Christum Dominum nostrum.
Per quem maiestatem tuam laudant Angeli,
adorant Dominationes, tremunt Potestates.
Caeli caelorumque Virtutes, ac beata Seraphim,
socia exsultatione concelebrant.
Cum quibus et nostras voces
ut adiuncti iubeas, deprecamur,
supplici confessione dicentes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth, etc.

PRECES EUCHARISTICAE

PREX EUCHARISTICA I SEU CANON ROMANUS

UT IN MISSALI ROMANO

PREX EUCHARISTICA II

VERE DIGNUM et iustum est, aequum et salutare,
nos tibi, sancte Pater, semper et ubique gratis agere
per Filium dilectionis tuae Iesum Christum,
Verbum tuum per quod cuncta fecisti,
quem misisti nobis Salvatorem et Redemptorem,
incarnatum de Spiritu Sancto et ex Virgine natum.
Qui voluntatem tuam adimplens
et populum tibi sanctum acquirens
extendit manus cum pateretur,
ut mortem solveret et resurrectionem manifestaret.
Et ideo cum Angelis et omnibus Sanctis
gloriam tuam praedicamus, una voce dicentes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth, etc.

Sacerdos, extensis manibus, dicit:

VERE SANCTUS es, Domine, fons omnis sanctitatis.

Iungit manus et, eas expansas super oblata tenens, dicit:

HAEC ERGO dona, quae sumus,
Spiritus tui rore sanctifica,
iungit manus
et signat semel super hostiam et calicem simul, dicens:
ut nobis Corpus et † Sanguis fiant Domini nostri Iesu
Christi.
Iungit manus.

In formulis, quae sequuntur, verba Domini proferantur disticte
et aperte, prouti natura eorundem verborum requirit.

QUI CUM PASSIONI voluntariae traderetur,
accipit hostiam ambabus manibus
eamque parum elevatam super altare tenens,
prosequitur:
accepit panem et caput inclinat gratias agens fregit,
deditque discipulis suis, dicens:

**ACCIPITE ET MANDUCATE:
HOC EST ENIM CORPUS MEUM,
QUOD PRO VOBIS TRADETUR.**

Hostiam consecratam ostendit populo, reponit super patenam,
et genuflexus adorat. Tunc, detecto calice, dicit:

Simili modo, postquam cenatum est,
accipit calicem ambabus manibus
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:
acciens et calicem,
caput inclinat
iterum gratias agens dedit discipulis suis, dicens:

**ACCIPITE ET BIBITE EX EO OMNES:
HIC EST ENIM CALIX SANGUINIS MEI
NOVI ET AETERNI TESTAMENTI,
QUI PRO VOBIS ET PRO MULTIS EFFUNDETUR
IN REMISSIONEM PECCATORUM.
HOC FACITE IN MEAM COMMEMORATIONEM.**

Calicem ostendit populo, deponit super corporale, cooperit, et genuflexus adorat.

Deinde dicit:

Mysterium fidei:

Et populus prosequitur, acclamans:

Mortem tuam annuntiamus, Domine,
et tuam resurrectionem confitemur, donec venias.

Aliae acclamations, p. 349

Extensis manibus, sacerdos dicit:

MEMORES IGITUR mortis et resurrectionis eius,
tibi, Domine, panem vitae et calicem salutis offerimus,
gratias agentes quia nos dignos habuisti adstante coram te
et tibi ministrare.

Iungit manus et, profunde inclinatus, dicit:

ET SUPPLICES deprecamur
ut Corporis et Sanguinis Christi participes
a Spiritu Sancto congregemur in unum.

Erigit se et, extensis manibus, prosequitur:

RECORDARE, DOMINE, Ecclesiae tuae toto orbe diffusae,
ut eam in caritate perficias
una cum Papa nostro N. et Episcopo nostro N. et universo
clero.

In Missis pro defunctis addi potest:

Memento famuli tui (famulae tuae) N.,
quem (quam) (hodie) ad te ex hoc mundo vocasti.
Concede, ut, qui (quae) complantatus (complantata) fuit
similitudini mortis Filii tui,
simul fiat et resurrectionis ipsius.

MEMENTO ETIAM fratrum nostrorum,
qui in spe resurrectionis dormierunt,
omniumque defunctorum,
et eos in lumen vultus tui admittite.

Omnium nostrum, quae sumus, miserere,
ut cum beata Dei Genetrice Virgine Maria, beatis Apostolis
et omnibus Sanctis, qui tibi a saeculo placuerunt,
aeternae vitae mereamur esse consortes,
et te laudemus et glorificemus
iungit manus
per Filium tuum Iesum Christum.

Discooperit calicem et, eum elevans cum hostia, cantat vel
clara voce dicit:

PER IPSUM et cum ipso et in ipso
est tibi Deo Patri omnipotenti,
in unitate Spiritus Sancti,
omnis honor et gloria,
per omnia saecula saeculorum.
Populus respondet:
Amen.

PREX EUCHARISTICA III

Sacerdos, extensis manibus, dicit:

VERE SANCTUS es, Domine,
et merito te laudat omnis a te condita creatura,
quia per Filium tuum, Dominum nostrum Iesum Christum,
Spiritus Sancti operante virtute,
vivificas et sanctificas universa,
et populum tibi congregare non desinis,
ut a solis ortu usque ad occasum
oblatio munda offeratur nomini tuo.

Iungit manus, easque expansas super oblata tenens, prosequitur:

SUPPLICES ERGO te, Domine, deprecamur,
ut haec munera, quae tibi sacranda detulimus,
eodem Spiritu sanctificare digneris,
iungit manus
et signat semel super hostiam et calicem simul, dicens:
ut Corpus et † Sanguis fiant
Filii tui Domini nostri Iesu Christi,
iungit manus
cuius mandato haec mysteria celebрамus.

In formulis, quae sequuntur, verba Domini proferantur distincte et aperte, prouti natura eorundem verborum requirit.

IPSE ENIM in qua nocte tradebatur
accipit hostiam ambabus manibus
eamque parum elevatam super altare tenens,
prosequitur:
accepit panem
caput inclinat
et tibi gratias agens benedixit,
fregit, deditque discipulis suis, dicens:

**ACCIPITE ET MANDUCATE EX HOC OMNES:
HOC EST ENIM CORPUS MEUM,
QUOD PRO VOBIS TRADETUR.**

Hostiam consecratam ostendit populo, deponit super patenam, et genuflexus adorat. Tunc, detecto calice, dicit:

Simili modo, postquam cenatum est,
accipit calicem ambabus manibus
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:
acciens calicem,
caput inclinat
et tibi gratias agens benedixit,
deditque discipulis suis, dicens:

**ACCIPITE ET BIBITE EX EO OMNES:
HIC EST ENIM CALIX SANGUINIS MEI
NOVI ET AETERNI TESTAMENTI,
QUI PRO VOBIS ET PRO MULTIS EFFUNDETUR
IN REMISSIONEM PECCATORUM.
HOC FACITE IN MEAM COMMEMORATIONEM.**

Calicem ostendit populo, deponit super corporale, cooperit, et genuflexus adorat.

Deinde dicit:

Mysterium fidei:

Et populus prosequitur, acclamans:

Mortem tuam annuntiamus, Domine,
et tuam resurrectionem confitemur, donec venias.

Aliae acclamations, p. 349

Deinde sacerdos, extensis manibus, dicit:

MEMORES Igitur, Domine,
eiusdem Filii tui salutiferae passionis
necnon mirabilis resurrectionis et ascensionis in caelum,
sed et praestolantes alterum eius adventum,
hoc sacrificium vivum et sanctum.

Iungit manus et, profunde inclinatus, prosequitur:

RESPICE, QUAESUMUS, in oblationem Ecclesiae tuae
et agnoscens Hostiam,
cuius voluisti immolatione placari,
concede, ut qui Corpore et Sanguine Filii tui reficimur,
Spiritu eius Sancto repleti,
unum corpus et unus spiritus inveniamur in Christo.

Erigit se et, extensis manibus, prosequitur:

IPSE NOS tibi perficiat munus aeternum,
ut cum electis tuis hereditatem consequi valeamus,
in primis cum beatissima Virgine, Dei Genetrice, Maria,
cum beatis Apostolis tuis et gloriosis Martyribus
(cum Sancto N.: *Sancto diei vel patrō*) et omnibus Sanctis,
quorum intercessione perpetuo apud te confidimus adiuvari.

HAEC HOSTIA nostrae reconciliationis proficiat, quae-
sumus, Domine,
ad totius mundi pacem atque salutem.
Ecclesiam tuam, peregrinantem in terra,
in fide et caritate firmare digneris
cum famulo tuo Papa nostro N. et Episcopo nostro N.,
cum episcopali ordine et universo clero
et omni populo acquisitionis tuae.
Votis huius familiae, quam tibi adstare voluisti, adesto
propitius.
Omnes filios tuos ubique dispersos
tibi, clemens Pater, miseratus coniunge.
† Fratres nostros defunctos

et omnes qui, tibi placentes, ex hoc saeculo transierunt,
in regnum tuum benignus admittite,
ubi fore speramus, ut simul gloria tua perenniter satiemur,
per Christum Dominum nostrum,
per quem mundo bona cuncta largiris. †

Discooperit calicem et, eum elevans cum hostia, cantat vel
clara voce dicit:

PER IPSUM et cum ipso et in ipso
est tibi Deo Patri omnipotenti,
in unitate Spiritus Sancti,
omni honor et gloria,
per omnia saecula saeculorum.
populus respondet:

Amen.

Quando haec prex eucharistica in Missis defunctorum adhibetur, dicitur:

† Memento famuli tui (famulae tuae) N.,
quem (quam) (hodie) ad te te ex hoc mundo vocasti.
Concede, ut, qui (quae) complantatus (complantata) fuit
similitudini mortis Filii tui,
simul fiat et resurrectionis ipsius,
quando mortuos suscitabit in carne de terra
et corpus humilitatis nostrae
configurabit corpori claritatis suae.
Sed et fratres nostros defunctos,
et omnes qui, tibi placentes, ex hoc saeculo transierunt,
in regnum tuum benignus admitte,
ubi fore speramus, ut simul gloria tua perenniter satiemur,
quando omnem lacrimam absterges ab oculis nostris,
quia te, sicuti es, Deum nostrum videntes,
tibi similes erimus cuncta per saecula,
et te sine fine laudabimus,
iungit manus
per Christum Dominum nostrum,
per quem mundo bona cuncta largiris. †

PREX EUCHARISTICA IV

VERE DIGNUM EST tibi gratias agere,
vere iustum est te glorificare, Pater sancte,
quia unus es Deus vivus et verus,
qui es ante saecula et permanes in aeternum,
inaccessibilem lucem inhabitans;
sed et qui unus bonus atque fons vitae cuncta fecisti,
ut creaturas tuas benedictionibus adimpleres
multasque laetificares tui luminis claritate.
Et ideo coram te innumerae astant turbae angelorum,
qui die ac nocte serviunt tibi
et, vultus tui gloriam contemplantes,
te incessanter glorificant.
Cum quibus et nos et, per nostram vocem,
omnis quae sub caelo est creatura
nomen uum in exsultatione confitemur, canentes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth, etc.

Sacerdos, extensis manibus, dicit:

CONFITEMUR TIBI, Pater sancte,
quia magnus es et omnia opera tua
in sapientia et caritate fecisti.
Hominem ad tuam imaginem condidisti,
eique commisisti mundi curam universi,
ut, tibi soli creatori serviens, creaturis omnibus imperaret.
Et cum amicitiam tuam, non oboedines, amississet,
non eum dereliquisti in mortis imperio.
Omnibus enim misericorditer subvenisti,
ut te quaerentes invenirent.
Sed et foedera pluries hominibus obtulisti
eosque per prophetas erudisti in exspectatione salutis.
Et sic, Pater sancte, mundum dilexisti,
ut, completa plenitudine temporum,
Unigenitum tuum nobis mitteres Salvatorem,
Qui, incarnatus de Spiritu Sancto et natus ex Maria
Virgine,
in nostra condicionis forma est conversatus
per omnia absque peccato;
salutem evangelizavit pauperibus,
redemptionem captivis,
moestis corde laetitiam.

Ut tuam vero dispensationem impleret,
in mortem tradidit semetipsum
ac, resurgens a mortuis,
mortem destruxit vitamque renovavit.
Et, ut non amplius nobis metipsum viveremus,
sed sibi qui nobis montuus est atque surrexit,
a te, Pater, misit Spiritum Sanctum primitias credentibus,
qui, opus suum in mundo perficiens,
omnem sanctificationem compleret.

Lungit manus, easque expansas super oblata tenens, prosequitur:

QUAESUMUS IGITUR, Domine, ut idem Spiritus Sanctus
haec munera sanctificare dignetur,
iungit manus
et signat semel super hostiam et calicem simul, dicens:
ut Corpus et † Sanguis fiant Domini nostri Ieus Christi
iungit manus
ad hoc magnum mysterium celebrandum,
quod ipse nobis reliquit in foedus aeternum.

In formulis, quae sequuntur, verba Domini proferantur distince et aperte, prout natura eonundem verborum requirit.

IPSE ENIM, cum hora venisset
ut glorificaretur a te, Pater sancte,
ac dilexisset suos qui erant in mundo,
in finem dilexit eos:
et cenantibus illis
accipit hostiam ambabus manibus,
eamque parum elevatam super altare tenens,
prosequitur:
accepit panem, benedixit ac fregit,
deditque discipulis suis, dicens:

ACCIPITE ET MANDUCATE EX HOC OMNES:
HOC EST ENIM CORPUS MEUM,
QUOD PRO VOBIS TRADETUR.

Hostiam consecratam ostendit populo, deponit super patenam,
et genuflexus adorat. Tunc, detecto calice, dicit:

Simili modo
accipit calicem ambabus manibus,
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:

accipiens calicem, ex genimine vitis repletum,
caput inclinat gratias egit, deditque discipulis suis, dicens:

**ACCIPITE ET BIBITE EX EO OMNES:
HIC EST ENIM CALIX SANGUINIS MEI
NOVI ET AETERNI TESTAMENTI,
QUI PRO VOBIS ET PRO MULTIS EFFUNDETUR
IN REMISSIONEM PECCATORUM.
HOC FACITE IN MEAM COMMEMORATIONEM.**

Calicem ostendit populo, deponit super corporale, cooperit, et genuflexus adorat.

Deinde dicit:

Mysterium fidei:

Et populus prosequitur, acclamans:

Mortem tuam annuntiamus, Domine,
et tuam resurrectionem confitemur, donec venias.

Aliae acclamations, p. 349

Deinde sacerdos, extensis manibus, dicit:

**UNDE ET NOS, Domine, redemptionis nostrae memoriale
nunc celebrantes,
mortem Christi eiusque descensum ad inferos recolimus,
eius resurrectionem et ascensionem ad tuam dexteram
profitemur,
et, exspectantes ipsius adventum in gloria,
offerimus tibi eius Corpus et Sanguinem,
sacrificium tibi acceptabile et toti mundo salutare.**

Iungit manus et, profunde inclinatus, prosequitur:

**RESPICE, DOMINE, in Hostiam, quam Ecclesiae tuae ipse
parasti,
et concede benignus omnibus qui ex hoc uno pane parti-
cipabunt et calice,
ut, in unum corpus a Sancto Spiritu congregati,
in Christo hostia viva perficiantur, ad laudem gloriae tuae.**

Erigit se et, extensis manibus, prosequitur:

NUNC ERGO, DOMINE, omnium recordare,
pro quibus tibi hanc oblationem offerimus:
in primis famuli tui, Papae nostri N.,
Episcopi nostri N., et Episcoporum ordinis universi,
sed et totius cleri, et offerentium, et circum adstantium,
et cuncti populi tui,
et omnium, qui te quaerunt corde sincero.

Memento etiam illorum, qui obierunt in pace Christi tui,
et omnium defunctorum, quorum fidem tu solus cognovisti.
Nobis omnibus, filiis tuis, clemens Pater, concede,
ut caelestem hereditatem consequi valeamus
cum beata Virgine, Dei Genetrice, Maria,
cum Apostolis et Sanctis tuis
in regno tuo, ubi cum universa creatura,
a corruptione peccati et mortis liberata,
te glorificemus per Christum Dominum nostrum,
iungit manus,
per quem mundo bona cuncta largiris.

Discooperit calicem et, eum elevans cum hostia, cantat vel
clara voce dicit:

PER IPSUM et cum ipso et in ipso
est tibi Deo Patri omnipotenti,
in unitate Spiritus Sancti,
omnis honor et gloria,
per omnia saecula saeculorum.

Populus respondet:

Amen.

ACCLAMATIONES POST CONSECRATIONEM AD LIBITUM SELIGENDAE

1. Mortem tuam annuntiamus, Domine,
et tuam resurrectionem confitemur, donec venias.
2. Quotiescumque manducamus panem hunc et calicem
bibimus, mortem tuam annuntiamus, Domine, donec
venias.
3. Salvator mundi, salva nos,
qui per crucem et resurrectionem tuam liberasti nos.